

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 200.072 van 26 januari 2010
in de zaak A. 194.132/XII-6045**

In zake: 1. de NV AUTOMOBILES ALAIN HENNEUSE
2. Alain HENNEUSE
3. Catherine HAMAEEKERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacobowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de GEMEENTE SINT-GENESIUS-RODE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Lindemans en Filip De Preter
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 29 september 2009, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 25 juni 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Genesius-Rode om geen toelating te geven tot de uitbating van een handel in occasiewagens aan de Steenweg naar Waterloo 20 te Sint-Genesius-Rode.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Patricia De Somere heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 januari 2010.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Emmanuel Jacobowitz, die verschijnt voor de verzoekers, en advocaat Filip De Preter, die loco advocaat Dirk Lindemans verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Patricia De Somere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Ontvankelijkheid van de vordering

3. Volgens de nota van verwerende partij is de vordering niet ontvankelijk.

Een onderzoek van en een uitspraak over de ontvankelijkheid zouden zich slechts opdringen indien aan de grondvoorwaarden voor een schorsing voldaan mocht zijn, hetgeen zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

IV. Grondvoorwaarden voor de schorsing

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Rad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

5. Met betrekking tot de tweede voorwaarde wordt in het verzoekschrift uiteengezet:

- dat de bestreden beslissing een verbod inhoudt tot het uitoefenen van “de enige actuele activiteit” van eerste verzoekster, dat de wagens voorlopig her en der worden gestald, dat dit niet langer dan een viertal maanden kan duren, dat de situatie ook op financieel vlak niet langer houdbaar is, noch voor eerste

- verzoekster, noch voor de tweede en derde verzoeker die aandeelhouders zijn van eerste verzoekster en van haar een maandelijks huurgeld ontvangen;
- dat wanneer de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing het voortbestaan van een onderneming of een vennootschap in gevaar dreigt te brengen, het nadeel niet louter financieel van aard is;
 - dat geen redelijk denkend mens het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan betwijfelen wanneer een onderneming niet haar handelsactiviteit kan uitoefenen en geen inkomsten heeft.

6. Met verzoekers lijkt te mogen worden aangenomen dat er, normaal gezien, sprake is van een “evident” moeilijk te herstellen ernstig nadeel wanneer een onderneming haar activiteiten moet stopzetten en wanneer haar voortbestaan in het gedrang komt.

Minder evident evenwel is of het te dezen bestreden besluit effectief, zoals verzoekers beweren, het einde van eerste verzoekster dreigt mee te brengen, doordat het de stopzetting van haar activiteiten tot gevolg zou hebben.

7. Het is niet betwist dat eerste verzoekster ten tijde van de bestreden beslissing nog een andere activiteit dan de verkoop van occasiewagens uitoefende, namelijk de verkoop van onroerende goederen.

Over de omvang ervan en de inkomsten die deze activiteit genereert, wordt geen klare informatie verschaft.

Enerzijds laten verzoekers wel uitschijnen dat zij die activiteit actueel niet meer effectief uitoefenen, maar anderzijds willen zij dan toch ook weer niet gezegd hebben dat besloten werd de activiteit te staken.

Dat de activiteit “thans” niet meer uitgeoefend wordt, moet blijken uit het feit dat “het laatste gebouw in het patrimonium van de nv werd verkocht op [nog maar!] 8 september 2009”. Daar wordt evenwel niet aan toegevoegd dat -en waarom- de vennootschap alleen onroerende goederen zou verkopen die zij eerst zelf in eigendom heeft verworven.

Hoe dan ook wordt ter terechtzitting uitdrukkelijk bevestigd dat er op geen enkel moment een beslissing tot stopzetting van de betrokken activiteit is genomen.

Verzoekers laten met andere woorden opvallend mist hangen over de activiteiten van de nv Automobiles Alain Henneuse en haar inkomsten in de sector van de verkoop van onroerende goederen.

8. De activiteiten van eerste verzoekster met betrekking tot de verkoop van tweedehandse auto's is naar het eigen zeggen van tweede en derde verzoekers -in hun brief van 11 februari 2009 aan de verwerende partij- “une activité calme”. Er zijn plusminus tien wagens te koop en de klanten zouden uitsluitend op afspraak komen, *a rato* van gemiddeld twee per dag. Op het adres Steenweg naar Waterloo 20 is er geen atelier en er is geen personeel in dienst.

Aldus lijkt de activiteit van verkoop van tweedehandse auto's niet speciaal gebonden aan het adres waarvoor de bestreden beslissing de toelating tot uitbating weigert.

Die handel wordt niettegenstaande de bestreden beslissing dan ook, ogenschijnlijk zonder veel problemen, voortgezet, met dien verstande dat de wagens volgens het verzoekschrift nu bij vrienden van tweede en derde verzoekers gestald worden. Weliswaar zou dit “niet langer dan een viertal maanden” mogelijk zijn, maar meer dan een loutere bewering is dat vooralsnog niet. Ter terechtzitting verklaren verzoekers bovendien dat de auto's ook bij collega-autoverkopers geplaatst zijn.

Zoals de Raad van State het vooralsnog begrijpt en ziet, is de impact van de bestreden beslissing op de verkoopactiviteiten van tweedehandse auto's door eerste verzoekster, danig te relativieren. Kan er sprake zijn van eventuele meerkosten voor de huur van standplaatsen en mogelijk van sommige praktische zwarigheden die er zonder de bestreden beslissing niet geweest zouden zijn, in geen geval is aannemelijk gemaakt dat eerste verzoekster zich door de beslissing gedwongen ziet of dreigt te zien om haar -naar eigen zeggen- kalme handel in occasiewagens te stoppen.

9. Samenvattend kunnen de gegevens en stukken die verzoekers voorleggen, de Raad van State er niet van overtuigen dat het bestreden besluit het risico meebrengt dat eerste verzoekster ophoudt te bestaan, met alle nadelige gevolgen voor tweede en derde verzoeker van dien.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 januari 2010, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Frank Bontinck

Johan Lust